

drž. zak. ter §-ov 797 in 799 obč. drž. zak. treba soditi, da le dediči, kateri bi radi, da se jim izroči cela zapuščina ali nje alikvotni del, so upravičeni in zavezani podati predpisano dedno priglasitev, toda za zahtevo dolžnega deleža, kedar je kdo brezpravno razdedinjen ali prikrajšan, ni predpisana podobna dedna priglasitev v §-u 775 obč. drž. zak.

Revizijski pritožbi Antonije V. najvišje sodišče z odločbo z dne 17. marcija 1891, št. 3160 ni ugodilo utemeljujoč, da po §-u 532 obč. drž. zak. je dedna pravica tista pravica, po kateri se nastopi cela zapuščina ali njen alikvotni del; da ta pravica, kot stvarna pravica, velja proti vsakomur, kdor bi si brezuspešno svojil kako pravico do zapuščine, da pa nujni dedni naslednik po §-u 784 obč. drž. zak. in po dv. dekr. z dne 31. januarija 1844 št. 781 zb. pr. zak. nima pravice do alikvotnega dela zapuščine same, nego njemu pristoja le proti dediču osebna pravica do plačila dolžnega deleža v denarji (ta delež je izračunati po ceni zapuščine); da torej v tem slučaju ne more biti govora o dedni priglasitvi in naposled, da sta oporočni dedič in pa zvrševatelj poslednje volje upravičena pritožiti se, ako hoče mati zapustnikova, tirjajoč le dolžni delež, nastopati kot dedna naslednica po smislu §-a 532 obč. drž. zak.

Iz upravne prakse.

Na pritožbe zoper sklepe občinskega odbora v rečeh domačega področja morajo politična oblastva poslovati na podlogi državne, njim naložene nadzorne pravice in dana je pravica rekurza zastran uporabljanja te obligatorne nadzorne pravice.

Deželni odbor v B. je zaukazal, da je del okrajne, preko mestne občine T-e držeče pomoščene ceste preobraziti v posuto cesto, a nato je sklenil občinski odbor v T. dne 22. junija 1891. l., da morajo vsi hišni posestniki ob novi cesti pred svojimi hišami napraviti nov tlak od kamenitih plošč s povišanim robom na svoje troške, ter je tudi z odlokom občinskega urada z dne 20. julija

1891. l., št. 761. pozval te hišne posestnike, naj skrbé za pravočasno izvršitev tega sklepa.

Zoper ta sklep obč. odbora je Josip Z., lastnik hiše št. 116. v T., stanujoč v R., vložil pritožbo pri okrajnem glavarstvu v B. dne 3. avgusta 1891. l. in ž njo prosil, naj bi se razveljavil rečeni nezakoniti sklep, ker ni dopustno, da bi občina svoje dolžnosti odložila na posamezne hišne lastnike, in ker torej občina ni upravičena, da je izdala rečeni nalog, to pa tem menj, ker na semnjih pobira pomostnino.

Okrajno glavarstvo v B. je z odlokom z dne 16. novembra 1891. l. naznanilo Josipu B., da tu ne more uradno poslovati, ker ta reč spada v domače področje občine.

Zoper ta odlok je Jozip Z. vložil rekurz do namestništva, v njem zopet naglašal, da je nezakonit rečeni sklep občinskega odbora, ter še poudarjal, da je okrajnemu glavarstvu poklic, paziti na natančno uporabljanje občinskih zakonov in preprečevati poseganje čez zakonito mejo.

Na mestništvu je izdalo odločbo z dne 30. decembra 1891. l., s katero pa ni ugodilo rekuru in sicer iz razlogov izpodbijane odločbe ter je pripomnilo, da zoper to odločbo ni nikakega vzklica več zaradi §-a 88. stavb. reda z dne 20. febr. 1869. l., mor. dež. zak. št. 1. iz l. 1890.

C. k. ministerstvo za notranje reči pa je na ministerijalni rekurz Josipa Z. z odločbo z dne 17. marcija 1892, št. 5247 izpodbijani odločbi I. in II. instance razveljavilo in zaukazalo meritorno odločevanje te reči po instancah, ker politična oblastva po §-u 103 obč. reda niso le upravičena uporabljati državne nadzorne in obustavne pravice, nego so tudi v to zavezana, in ker pravica rekurza ni utešljena glede uporabljanja te obligatorne nadzorne pravice.

Književna poročila.

Mjesečnik pravničkoga društva v Zagrebu prinaša v 7. br. za avgust mesec naslednji razpravi: Pravno-povjestni podatci o Turopolju. Napisao dr. Š. pl. Bresztyenszky. (Svršetak.) — Šta da se radi sa združnim imanjem, kad zadruga izumre? Napisao dr. Ž. Miladinović. —